

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORN VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO I.

LJUBLJANA, PETEK, 6. NOVEMBRA 1936.

ŠTEV. 8.

TEKMA

Ali ne veste, da tisti, ki v tekališču tekajo, sicer vsi tečejo, pa le eden dobi nagrado? Tako tecite, da jo dosežete. Vsak pa, kateri tekmuje, se zdržuje vsega: oni, da dosežejo minljiv venec, mi pa neminljivega. Jaz torej tako tečem, ne kakor na slepo; se tako borim, ne kakor bi mahal po zraku; marveč zatiram svoje telo in ga devljem v sužnost, da bi, ko evangeliij oznanim drugim, sam ne bil zavržen. (1. Kor. 9, 24—27.)

Sv. Pavel je dobro vedel, kako tekmovalci cele tedne trenirajo. V Korintu, kjer je tudi oznanjal evangeliij, v mestu istmiških iger, so znali natanko pripovedovati o teh treningih. Koliko idealizma, koliko energije, koliko požrtvovalnosti, koliko samodiscipline — vse za to, da bi bili na dan tekme dve sekundi ali za poldrug meter prej na cilju. Kakšen zgled za nas, ki tekmujeemo za neminljivi venec večne slave!

*

Poleg zadnjega cilja, Boga v nebesih, imamo še celo vrsto podrejenih ciljev, ki so tudi vredni našega tekmovanja. Cilje, za katere si prizadevajo tudi drugi, često z mnogo večjo odločnostjo: obnova človeštva, prenovitev človeške miselnosti, odprava razrednega boja, ureditev novega socialnega reda — to je nekaj ciljev, za katere

se bojujemo. Tu imamo tekmo z nasprotniki, ki znajo trenirati in znajo cilje dosežati. V tem tekmovanju bomo zastavili vso energijo, vso vztrajnost, vso odločno voljo za zmago — že edino zato, ker Bog hoče zmago svoje stvari in se mi za njegovo stvar borimo. Gledamo drugih odločnost, premišljenost, požrtvovalnost. Ali toliko milijonov katoličanov ne zmore vse večje energije za ostvaritev evangelijskih načel, za božje kraljestvo? Ali naj katoliško mladino osramoti požrtvovalnost komsolcev?

*

Poglavitni pogoj, da se po vsem svetu zopet uveljavi krščanstvo, je: prebujenje osvajaalne volje, bojovnega duha v vsakem, ki je kristjan. In ta osvajaalna volja katolicizma se mogočno prebuja. Nova doba prihaja: katolicizem gre v nove boje, a gre tudi k novim, velikim zmagam!

SOCIALNA AKCIJA KATOLIČANOU

Veliko mednarodno priznanje

»Mednarodni urad dela« v Ženevi je izdal letos veliko delo »L' année sociale 1935/36«. Delo obsega glavne dogodke na socialnem polju iz leta 1935/36. Socialnemu delu katoličanov je na uvodnem mestu posvečeno celo poglavje. Med drugim opozarja knjiga na najnovejšo papeško okrožnico o katoliškem duhovništvu ter kaže pri tem na velike zasluge, ki jih ima katoliška duhovščina ter na splošno katoliška socialna akcija pri reševanju socialnega vprašanja. Dalje našteva in podrobno opisuje velike socialne akcije katoličanov po vsem svetu, se bavi zlasti z žosizmom — svetovnim gibanjem katoliške delavske mladine, opozarja na svetovno moč Kato-

liške Akcije, »ki je zmeraj bolj socialno usmerjena«.

Pomen tega priznanja

Pomen tega priznanja je velik. Socialna akcija katoliške Cerkve je tako obsežna, tako mogočna, je že rodila take sadove, da jo mora priznati celo taka laična ustanova, kot je Mednarodni urad dela v Ženevi. Že l. 1930. je tajnik tega Mednarodnega urada, socialist Albert Thomas, svoj čas francoski minister, opozarjal na veliko moč katoliškega socialnega nauka. Danes po petih letih, odkar je izšla nesmrtna Pijeva okrožnica »Quadragesimo anno«, je ta moč še narasla, zlasti radi tega, ker ga sistematično širi in ostvarja Katoliška Akcija.

Kaj je prav za prav socializem?

Breznik nam pove, da je beseda koža prvotno pomenila kozjo kožo. Toda zdaj pomeni kožo sploh in na kozjo kožo pri tem nihče ne misli.

Beseda socializem je v prvem času pomenila vsako izboljšavanje socialne bede s socialnimi uredbami. Toda zdaj pomeni neki čisto določen socialen nauk in ta je slab.

Da bi tiste, ki ne vedo, kaj je socializem in da je slaba stvar, obvaroval velike nevarnosti, je Pij XI. v okrožnici »Quadragesimo anno« pojem socializma točno določil in socializem nedvoumno obsodil.

Bistvo socializma

Kaj je torej socializem?

Socializem je nauk, ki ima za najvišji namen človeške družbe zgolj človekovo udobnost.

Socializem torej pravega najvišjega cilja, ki je slava božja in večna sreča človekova, ali sploh ne pozna ali pa ga popolnoma prezira. Pozna samo »raj na zemlji«, nebes noče poznati.

Posledice

To je težka zmeta. Iz te težke zmete pa izvirajo druge težke zmete in hude posledice za človeka in za družbo. Socializem ne more ostati samo teorija, ampak nujno kviri prakso in življenje.

Ker se socializem pri vladanju družbe na Boga sploh ne ozira, zato se tudi ne meni za resnico, da je vsa oblast od Boga in da sme ukazovati človeku le, kolikor je od Boga pooblaščen. Zato socializem uničuje pravo svobodo poedincev, ruši pa tudi državno in sploh vsako avtoriteto, ker ji jemlje najmočnejšo oporo — božje pooblaščenje. Tako vodi socializem množice v brezupno suženjstvo, oblastnike pa naredi za brezsrčne tirane, ki pogazijo vse pravice, vsako svobodo.

Končno mora socializem spraviti vso družbo in vse življenje v strašen nered in privedi človeštvo v krize, ki bodo

vse hujše, kot so današnje. Današnje krize so namreč porojene iz liberalizma. Socializem pa je vse hujša zmeta, kakor je bil liberalizem, saj je liberalizem človeku vsaj svobodo pustil in ga imel za osebo in ne le za neko višjo žival kot socializem. Zato morajo tudi posledice socializma biti težje.

Po vsem, kar smo povedali, je jasno, da je socializem veri sovražen in da ga Cerkev mora obsoditi.

Usoda socializma

Ker je socializem zmeta, zato je nujno, da se bo zgradba, ki je zgrajena na njegovih načelih, porušila. Ker ima »socializem kakor vsaka zmeta nekaj resnice v sebi — česar papeži nikdar niso zanikavali« — (Qu. a. 121), zato daje ta resnica njegovi stavbi toliko moči, da nekaj časa vzdrži. Ker pa je zmotno bistvo socia-

In kaj je marksizem?

Marksizem je samo ena posebna vrsta socializma. Vsebuje torej vse zmete socializma, poleg tega pa uči še nekaj svojih posebnih zmot. Glavne med temi so sledeče:

1. zmeta: da je vse, kar do naša podjetje, samo iz dela in ne iz rabe kapitala; da zato pripada dobiček iz prodanega blaga samo njim, ki so delali, ne pa lastniku kapitala, to je gospodarju zemlje, tovarniških poslopij, strojev, sirovin in denarja.

Resnica pa je, da se mora dobiček iz prodanega blaga pravično razdeliti med delavce, lastnika in družbo.

2. zmeta: da so bili vsi boji v zgodovini samo boji za stvarne cilje, torej za kruh, zemljo, naravna bogastva.

Resnica pa je, da so se boji v zgodovini bili tudi za vero,

lizma samo, zato je neizogibno zapisan propadu in ne more mu pomagati nobeno popravljanje in nobena reforma.

Zrušiti se bo moral, kakor se zruši zgradba, ki njeni graditelji niso vpoštevali dejstev.

Tako se pred našimi očmi ruši v težkih krizah liberalizem, ki je še pred desetletji opajal vse narode z obljubami o sreči in vesoljnem blagostanju in se zmagoslavno rogal vsem, ki so napovedovali njegovo zrušenje. Zdaj pa se komaj še kdo upa reči zanj kako besedo.

Tudi ruski socializem — komunizem bo deležen iste usode. Zdaj še opaja nepoučene množice z mamljivimi obljubami, a sledilo bo iztreznjenje in kruto razočaranje, kakor pri liberalizmu. Vsi njegovi tehnični, militaristični in drugi podvigi mu ne bodo mogli pomagati — kajti on zida na pesek.

Preko vseh sprememb in malodušnosti pa bo ostala Ona, ki je zidana na skalo!

za čast naroda, za oblast, to pa niso tvarni cilji.

3. zmeta: da je razredni boj — to je boj delavskega razreda proti razredu podjetnikov nekaj naravnega in nujnega, ki more torej nehati samo, če razred zasebnih lastnikov izgine.

Resnica je marveč, da je za lastnika in za delavca naravno, da skupaj držita, ker imata več skupnih interesov kot pa nasprotnih, ki pa se dajo pravično izravnati.

4. zmeta: da bo človeštvo srečno, ako ne bo noben zasebnik več lastnik kapitala, to je zemlje itd., ampak bo edini lastnik vseh teh »proizvajalnih sredstev« edinole družba.

Resnica pa je, da je za srečno življenje v družbi potrebno, da ima poedinec možnost, pridobiti si zasebno lastnino proizvodnih sredstev.

Toliko bolj prebiva Bog v nas, kolikor bolj si prizadevamo, da bi ga prinesli drugim.

(Bossuet.)

Viharji nad Španijo

Kriza nastopi

V svetovni vojni in nekaj časa po njej je španska industrija cvetela; delavec je zaslužil in je bil v svoji brezmejni skromnosti zadovoljen. Kmalu pa je prišla velika evropska kriza. Inozemstvo je dobavljalo cenejše blago, mnogo rudnikov in drugih podjetij so morali zapreti. Kljub visokim carinam je bil gospodarski procvit uničen.

Obrat proti Cerkvi

Sedaj je prišla ura odločitve. Že zgodaj so obstajale v Barceloni socialistične organizacije. Socializmu je po vsej deželi šlo žito v klasje. Ker ni bilo nobene socialne zakonodaje, je bilo mogoče priviti podjetnike izkoriščevalce le s stavkami. Primo je storil mnogo in je v nekem oziru podpiral socialistične strokovne organizacije, s tem namreč, da je ugodil nekaterim upravičenim zahtevam.

To na levo usmerjeno delavsko gibanje je imelo izprva le gospodarske cilje. Njegova nasilna načela so ga seveda privedla v nasprotstvo do Cerkve, in ker se je zdelo, da tudi ona spada med »vladajoče«, se je navzelo proticerkvenega duha, ki pa se je polastil bolj voditeljev nego preprostih ljudi.

Neuspešni poskus

Katoličani se izprva sploh niso zganili. Šele neki laik je poskusil ustanoviti tudi katoliško delavsko organizacijo po načelih papeške okrožnice »Rerum novarum«. Toda kmalu je delo zaspalo. Vročekrvni španec izlahka dela z bojkotom: katoliški delavci niso dobili službe. Delodajalcem je dostikrat manjkalo socialnega čutenja.

Miloščina da, pravice ne!

Tu zadenemo v jedro zla. Pobožni španec je dajal in daje miloščino. Toda, da ima revež tudi kake pravice, tega nikakor noče razumeti. Delodajalci so bili radi pripravljeni dajati sijajne podpore, toda o kakih »zahtevah« niso hoteli ničesar slišati. In zato se je včasih razbilo tudi socialno delovanje duhovnikov, ker so jih na višjih mestih obrekovali, češ da delavce hujskajo. Tudi duhovni voditelji sami so dostikrat odpovedali, ker so se prenostransko bavili s pobožnimi vajami in navajali delavce k gorečnosti, pozabili pa so se vprašati: »Kje naj vzamemo kruha, da bodo ti jedli? Kajti tako dolgo že vztrajajo in nimajo kaj jesti.«

Neumevanje položaja

Medtem so ustanovili tudi nesocialistično, a zgolj gospodarsko organizacijo. Nič ne osvetljuje ne-

razumevanja celo vodilnih cerkvenih krogov bolje kot dejstvo, da je bilo do decembra leta 1930. katolikom s cerkvene strani prepovedano, biti član te organizacije, duhovnikom pa, baviti se z njo. Ko so prepoved ukinili, je bilo že prepozno. Mnogo, zelo mnogo katoliških delavcev je bilo odšlo v sovražni tabor, tisti pa, ki so ostali zvesti, so živeli bolj sami zase; nemogoče je bilo ustvariti močno protiorganizacijo. Le prav

majhne skupine bi se bile mogle šteti kot katiški dela.

Nesrečne posledice

Tako se je tonej združilo vse skupaj: zastoj dušnega pastirstva (ni bilo novih župnij), napačna načela (le miloščina, ne pa zakonite pravice) in pa manjkajoča organizacija; vse to je povzročilo, da je leta 1931. delavstvo stalo proti Cerkvi, ne pa v Cerkvi. Toda tudi tukaj velja, da je bila nasprotna le množica kot celota, dočim je bil posameznik lahko dober in pošten, četudi je bil socialist.

Komu ne bomo verjeli

Zlasti v verskih vprašanjih se vsak trenutek oglasi ta ali oni nestrokovnjak, ki hoče uveljaviti svoje nazore. Kar težko se jim je ustavljati: pišejo debele knjige, navajajo razne tekste; priporočajo knjige na vse načine, govore z zanosom o svojem dolgoletnem delu. Preden se more uveljaviti mnenje pravih znanstvenikov, je njihovo mnenje že osvojilo občinstvo ali pa je vsaj vzbudilo dvome in zmede.

Kako naj ločimo zrno od plev? Splošnega pravila sicer ne moremo postaviti, a v nekaterih primerih je stvar jasna:

1. Nekateri nauki se nam na prvi pogled predstavijo kot sleparije. Če kdo trdi, da Kristusa nikoli ni bilo, če kdo iz Razodetja sv. apostola Janeza sklepa, da bodo l. 1936. velike stavke, vemo takoj, pri čem smo. Take sanjače pustimo pri miru. Nasmehnemo se in ne mislimo več nanje. Zastonj kopičijo dokaze.

Ako bi vsak govoril samo o svojem predmetu, ali bi potem take trditve bile sploh mogoče?

2. Najbolje je, če zaupamo samo ljudem, ki govore o svojih stroki. Elektrotehniko poslušamo, dokler piše o elektrotehniku, a v filozofijo naj se ne vmešava. — Pred kratkim je postal velik kemik francoski zunanji ministri in opaziti je bilo, da njegovo delo Franciji ni bilo ravno v korist. — Zdravniku verjamemo, dokler govori o medicini, ne verjamemo mu več, kadar se meša v paleontologijo ali kozmografijo in bleščeči naslovi njegovih knjig nas ne ganejo.

3. Vprašajmo prej sodbo strokovnjakov, preden se spravimo na čitanje kake knjige. Naravno je, da se knjiga predstavlja v privlačni zunanosti, da je njen naslov poln obljub, da založnikova reklama napoveduje mojstrovino. Mi pa ne verjememo več obrabljanim krilatim, počakajmo, kaj bodo rekli pravi znanstveniki, takdi, ki so znani in vpoštovani, ki so v stvari res strokovnjaki.

(Po »La Vie Catholique«, 3. X.)

Prvo leto svetovnega žosizma

Žosizem je stopil s svojim velikim mednarodnim kongresom lansko leto v novo dobo svoje rasti, postal je svetovno gibanje. Silna je moč mladega gibanja, ki nevdržno osvaja razkristjanjene mase. Velikansko navdušenje, ki ga imajo ti mladi delavci za svoje gibanje, nam kaže naslednje poročilo o delu v preteklem letu, ki ga podajemo v izvlečku.

*

Eno žosistovsko leto je končano. Glede celotnega gibanja moremo čisto odkrito reči, da je to prvo leto svetovnega žosizma bilo odlično.

1. Akcija

Duh delavnosti se je močno razvil. Da se o tem prepričamo, zado- stuje že to, da mislimo na socialne razprave v študijskih krožkih, da si pokličemo v spomin študijske

dneve, da zopet pregledamo naš »Manifest«, da se spomnimo našega boja za izboljšanje plač mladih delavcev, da pazljivo premotrimo naše delo med stavko.

2. Za množice

Vplivanje na mase je v ospredju vseh prizadevanj našega gibanja. Naši odselci razumejo, da se ne smejo sami vase zapreti; saj obstajajo zaradi množic. Prepričevalni so uspehi velikih javnih zborovanj. To odlično sredstvo za pridobivanje množic je treba še bolj izrabiti.

3. Žosistovska skupnost

Duh skupnosti se je poglobil. Za uresničenje važnih načrtov se žosisti združujejo in si naloge dele. »Borec ne sme ničesar več izvršiti sam. Tudi vsak navaden član mora za svoje gibanje delati.« Te ideje so priznane povsod.

4. Pridobivanje novih članov

Navdušenje za pridobivanje napolnjuje naše borce. Bolj in bolj se uveljavlja pravilo, da imej vsak borec izbranega mladega delavca, ki naj ga tudi pridobi. Med množico ima žosizem mnogo prijateljev, katere bomo lahko kmalu vpisali za člane.

*

Socialno delo francoskih katoličanov

Francoski katoličani vedo, kako potrebne so danes socialne reforme. Pri njihovem delu za pravičnejši družabni red jim zlasti pomagajo trdne organizacije.

Nemogoče je naštetati imenoma vse razne organizacije, ki vrše katoliško socialno delo, in opisati njih uspehe. Naj zadostuje le nekaj najvažnejših podatkov.

Za odrasle

Omeniti je zlasti »Francosko zvezo krščanskih delavcev«. Ta strokovna organizacija brani proti kapitalizmu in socializmu človeško svobodo, ki je danes z vseh strani tako ogrožena; če bi podleгла, bi obenem z njo podleгла tudi svoboda delavskega združevanja in tudi demokratske svobode. Saj se prav njeni člani bore iz vseh moči, v parlamentu in po deželi, da bi obvarovali delavski razred popolne zaslužnitve. Zveza stoji trdno in hitro napreduje: združuje že nad 350.000 delavcev, ki vsi navdušeno izpričujejo svojo vdanost krščanski strokovni organizaciji.

Tudi katoliški inženirji imajo svojo strokovno organizacijo, ki zastopa v bistvu ista načela kot delavska.

13.000 katoliških delodajalcev pa je združenih v posebni organizaciji, ki si je postavila za cilj pravično sodelovanje z drugimi krščanskimi sindikati pri ustvarjanju novega družabnega reda.

Mladina

Med mladinskimi organizacijami pa moramo zlasti omeniti Katoliško

Ukaz rdečega barcelonskega komiteja:

»Zasedite vse cerkve in samostane, uničite vse!«

Komunistične radijske postaje 17. avg. 1936:

»Iztrebljenje vseh duhovnikov je nujno potrebno in se mora nepretrgoma nadaljevati.«

»Solidaridad«, Barcelona:

»Vrski redovi se morajo razpuščati, vse skofe in kardinale je treba postreliti, cerkveno premoženje se mora zapleniti!«

Moskovska radijska postaja:

»Pomorite vse duhovnike!«

Duh delavnosti, smisel za skupnost, skrb za množice, smisel za enotno delo, navduševanje za pridobivanje, vse to smo ostvarili ali utrdili v tem letu. Kako bi se tega ne veselili! — Kakšen mogočen pogon za delo v prihodnjem letu! — Cudeže bomo delali, če le hočejo to vsi naši tovariši vseh odsekov. Naše skupno geslo v novem žosistovskem letu bo: **Organizacija!**

Akcijo za delavce, dijake, poljedelce in druge stanove (JOC, JEC, JAC, JIC; akademiki niso organizirani posebej kot v Belgiji [JUC], ampak skupno z ostalimi dijaki v JEC), ki je zgrajena po belgijskem zgledu in se tudi v Franciji lepo razvija. Letos je za petdesetletnico Katoliške mladinske zveze zborovalo že 50.000 mladine, ki je ob tej priliki izpovedala sklep, da bo poklicne tovariše pridobivala za Kristusa.

Primer socialnega dela

Koliko so krščanske strokovne organizacije storile za olajšanje socialne bede, naj pokaže nekaj števil:

Bolniške blagajne teh organizacij so imele lani 757.000 članov.

Pokojninski fond je štel 552.000 članov.

Istega leta so izplačali 88 milijonov frankov.

V današnjem viharju, ki lomi malodušne značaje in ruje šibka debela, stoji katoliške organizacije na trdnih temeljih. Čeprav jih burja morda kdaj za trenutek upogne, se vedno zopet zravnajo in še bolj razširijo svoje vejevje.

Žosisti za brezposelne

Iz Belgije poročajo številke, ki ne potrebujejo nobene razlage. Žosisti so za mlade brezposelne organizirali 50 oblačilnic, v katerih so razdelili nad 75.000 raznih kosov obleke. Stavili so jim na razpolago 20 zavetišč, v katera so sprejeli 8.000 mladih brezposelnih. 16 žosistovskih delovnih posredovalnic pa je doseglo, da je prišlo do zaposlitve 9.500 delavcev. Itd. ...

Potreba elit

Ko je pred tremi leti p. Grimm v enourmi avdienci pri jezuitskem generalu p. Ledóchowskem razpravljal z njim o vprašanju mase in elite, mu je p. Ledóchowski dejal: »Ali je mogoče danes še kaj pomišljati, naj li sprejememo princip elite? Poglejte samo, kdo vodi usodo narodov, kdo piše svetovno zgodovino? Mar vlada v Italiji, Avstriji, Nemčiji, Poljski, Irski in Portugalu množica? Imena: Mussolini, Salazar, De Valera, Dol-fuss, Hitler, Pilsudski gotovo dosti povedo. Če bi bili ti močje vsi vzgoini v pravem katoliškem duhu in bi bili radikalni katoličani, kako bi

bilo danes v mnogih stvareh povsem drugače na svetu!«

Samostojnost

Samostojen biti, samostojno misliti, to je ponos mladega inteligenta. Toda samostojnost se ne razvije brez nekih pogojev. Kakor more matematične naloge samostojno reševati samo tisti, ki točno zna matematična pravila in obrazce, ravno tako more o socialnih stvareh samostojno soditi samo tisti, ki ima precizne temeljne pojme in jasna načela za to področje.

In kakor znanje matematičnih pravil ne pade samo od sebe v glavo, ravno tako si je treba precizne pojme in jasna načela v socialnih stvareh tudi šele pridobiti. Temu namenu naj služijo člančiči, kakor sta v današnjih številki o socializmu in marksizmu.

50.000 celic

Zveza borbenih brezbožnikov se hvali v svojih najnovejših poročilih, da je v 10 letih ustanovila 50.000 brezbožnih celic, ki delujejo skoro pri vseh podjetjih v mestih in po deželi.

Klke k delu

Katoličani moramo iti na delo v Katoliški Akciji, pravi nadškof Šarič, če hočemo, da nas ne zakrije val brezboštva. »Sveta« Rusija, »katoliška« Španija in »verna« Mehika naj bodo glasni opomini, da ne moremo živeti le od krščanske preteklosti in od zaslug vernih pradedov.

Z NAŠIH GIMNAZIJ

I. drž. real. gimn. v Ljubljani

»V svoji hiši svoj gospod« smo si mislili, ko smo letos stopili v novo šolsko leto. Lani smo namreč imeli gosta, III. drž. real. gimn., ki se je letos preselila v svoje novo poslopje. Pouk imamo sedaj samo dopoldne. Lani smo se menjavali s III. drž. gimnazijo. Mi smo imeli prve tri dni v tednu popoldanski pouk, zadnje pa dopoldanskega. To je bilo zelo neugodno, posebno za tiste, ki se v šolo vozijo. V sredo so prišli zvečer pozno domov, v četrtek so pa morali že zgodaj v šolo, tako da vmes ni bilo časa za učenje. Zato smo pa prve tri dni v tednu bolj »garali«, da niso v četrtek padale dvojke.

Svoje delovanje pokažemo v »Jadranski straži«, »Rdečem križu« in »Ferijalnem savezu«. Zanimivo je, da nimamo volilnih bojev. Odbornike določi kar g. profesor, ki nadzoruje delovanje društva. Tako imamo za predsednika »Jadranske straže« tov. Vratušo, za »Rdeči križ« tov. Jurka, za »Ferijalni savez« pa tov. Nahtigala.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana) Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).